

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ГАЛИЦЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ІМЕНІ
В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА
Циклова комісія журналістики**

**КВАЛІФІКАЦІЙНА (БАКАЛАВРСЬКА) РОБОТА
За спеціальністю 061 Журналістика
(Освітньо-професійна програма
«Видавнича справа та медіакомунікації»)**

**Створення авторської збірки матеріалів
художньо-публіцистичного жанру**

**Creation of an author's collection of materials
of the artistic and journalistic genre**

Виконала: студентка II курсу, групи Жбз-21
Яржемська Катерина Русланівна

Науковий керівник: викладачка Галицького
фахового коледжу ім. В'ячеслава Чорновола
Капітан Владислава Сергіївна

Рецензент: кандидатка філологічних наук,
викладачка кафедри української мови та
славістики Тернопільського національного
педагогічного університету імені
Володимира Гнатюка
Вишневська Галина Богданівна

Оцінка 9.9

Анотація

Яржемська К. Р. Створення авторської збірки матеріалів художньо-публіцистичного жанру. Галицький коледж імені В'ячеслава Чорновола, Тернопіль, 2024.

Кваліфікаційна бакалаврська робота присвячена створенню авторської збірки із матеріалами художньо-публіцистичних жанрів, які об'єднані однією темою.

У дослідженні згадано теорію художньої публіцистики, проаналізовано український медійний простір на наявність подібних проєктів.

Створено низку художньо-публіцистичних матеріалів, які втілюються в жанрі нарисів та есе, і які було об'єднано в одну збірку. Сформовано макет видання та здійснено його верстку.

Ключові слова: художня-публіцистика, публіцистичні жанри, нарис, есе, збірка, журналіст.

Abstract

Yarzhemska K.R. Creation of an author's collection of materials of the artistic and journalistic genre. Halytskyi College named after Vyacheslav Chornovil, Ternopil, 2024.

The qualifying bachelor's work is devoted to the creation of an author's collection with materials of artistic and journalistic genres, which are united by one theme.

In the study, the theory of artistic journalism was mentioned, the Ukrainian media space was analyzed for the presence of similar projects.

A number of literary and journalistic materials were created, embodied in the genre of essays and a sketch, and which were combined into one collection. The mock-up of the publication was created and its layout was carried out.

Key words: fiction and non-fiction, non-fiction genres, essay, collection, journalist.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ.....	6
1.1 Система журналістських жанрів як відображення різноманітності роботи журналіста.....	6
1.2 Загальна характеристика художньо-публіцистичних жанрів.....	9
РОЗДІЛ ІІ. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОДУКТУ	12
2.1 Обґрунтування інформаційного проєкту на основі аналізу медіаринку	12
2.2 Структура	14
2.3 Жанрова палітра	15
2.4 Зображальний матеріал	16
2.5 Авторська ідея	17
2.6 Особливості аудиторії	18
РОЗДІЛ ІІІ. ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ	19
ВИСНОВКИ.....	20
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	21
ДОДАТКИ.....	24

ВСТУП

Повномасштабна війна росії проти України змінила все і всіх, перевернула життя мільйонів людей. Все українське тепер не тільки про вишиванку, вареники та козаків, тепер українське – про відважність, супротив та про війну.

Кожна сфера людської життєдіяльності так чи інакше тепер із нею зв'язана. Лікарі, які все життя рятували людей в палатах лікарень, проходять курси тактичної медицини, щоб рятувати життя на фронті серед руїн. Вчителі історії, які кожного року мали стабільний план уроків, дописують сторінки про російсько-українську війну, очевидцями якої стали не лише вони, але й їх учні. Художня література, зокрема й наукові роботи, поповнилися новими темами та термінами. Журналісти зі всього світу почали вивчати нові воєнні терміни; деякі з них ризикують своїм життям, щоб показати війну справжньою, без фільтрів та з перших вуст.

Помічаємо, що аналітичних та інформаційних матеріалів на новинних платформах є надзвичайно велика кількість. Публіцистика зустрічається рідше, тим більше, у форматі окремої збірки. Тож тему обраного проєкту вважаємо актуальною, адже журналістам «є що сказати» і в публіцистичних жанрах.

Мета роботи – створення авторської збірки матеріалів художньо-публіцистичних жанрів.

Тож досягнення цієї мети передбачає виконання низки завдань:

- охарактеризувати систему журналістських жанрів;
- схарактеризувати художньо-публіцистичні жанри як вид журналістських матеріалів;
- проаналізувати українські онлайн-медіа на наявність проєктів, подібних нашому;
- написати та структурувати матеріали художньо-публіцистичного жанру обраної тематики;
- розробити макет та стиль майбутньої збірки;
- створити та підібрати ілюстративний матеріал;
- здійснити верстку текстового та ілюстративного матеріалу.

Об'єкт дослідження — створення збірки авторських матеріалів художньо-публіцистичних жанрів.

Предметом дослідження розробка авторської збірки та написання художньо-публіцистичних матеріалів.

Серед методів, які були використані під час дослідження, виділимо такі: *метод суцільної вибірки* — для відбору джерел, необхідних для розкриття художньої публіцистики, *інформаційно-пошуковий метод* — для пошуку та вибірки знайденої інформації, *метод узагальнення* — для виокремлення найсуттєвішого, *типологічний метод* — для визначення видів журналістських жанрів, *описовий метод* — для аналізу наявності серед українських медіа збірок художньої публіцистики.

Апробація роботи втілюється в публікації деяких матеріалів у студентській газеті Галицького фахового коледжу імені В'ячеслава Чорновола та на шпальтах регіональної газети («Земля підгаєцька» №15 від 6 травня 2022 року).

Структура роботи: дослідження складається з двох блоків: теоретичного (теоретичне обґрунтування предмету та об'єкту дослідження) та практичного (попередньо зверстана збірка авторських матеріалів художньо-публіцистичних жанрів).

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ

1.1 Система журналістських жанрів як відображення різноманітності роботи журналіста

Відомо, що всі журналістські матеріали традиційно ділять на три великі групи: інформаційні, аналітичні та художньо-публіцистичні. Кожен жанр із цих груп має своє призначення та структуру.

Коротко розглянемо перші дві групи.

Інформаційні жанри призначені для висвітлення події та явища у нейтральному «світлі». До таких відносять: замітку, репортаж, інтерв'ю, звіт. Стилiстичними особливостями та способом подачі для цих жанрів стали оперативність, стислість, точність та *об'єктивність* [10].

Аналітичні жанри призначені для глибшого аналізу фактів, знаходження причин та наслідків, залучення думки експертів для роз'яснення певних подій та явищ. Це стосується кореспонденції, коментаря, огляду, аналітичної статті, рецензії. Аналітичні жанри створюються з використанням особистої думки журналіста та експерта, характеризуються розлогістю викладу та більшим обсягом [10].

Художньо-публіцистика тепер зустрічається набагато рідше, особливо в радіо- та тележурналістиці. Для ґрунтовнішого дослідження, пропонуємо розглянути цю групу детальніше.

Перш за все, публіцистика – «специфічний вид творчої діяльності, особлива сфера духовної культури суспільства, тісно пов'язана з мистецтвом, філософією, наукою, релігією, історією» [11]. Щоб написати художньо-публіцистичний матеріал, потрібно мати певне мистецьке чуття, яким володіють не всі журналісти. Вона вимагає особливо високого рівня професійної майстерності та найповніше виконує функції й завдання журналістики: бути літописцем сучасності та впливати на суспільно-політичне життя. Стати публіцистом може далеко не кожен працівник медіа, адже для цього потрібні особливий талант, великий життєвий досвід, глибокі знання в різних сферах та блискучий, зрозумілий для мільйонів стиль подання інформації [19].

Сам термін «публіцистика» виник і почав поширюватись у Німеччині як «publizistik», проте походить він від латинського «publikus» що в перекладі має значення як «суспільний, народний» [19].

Публіцистика повинна стосуватись суспільно важливих тем, за допомогою якої журналіст пояснює своє ставлення та глибоко особисту думку про них, без «небезпеки» для власного іміджу. Це означає, що публіцистика якраз й відрізняється від інших тим, що дозволяє автору не просто бути журналістом та дотримуватись укладених правил та норм, а й митцем слова, який може вільно висловлюватись і не боятись «відійти від стандарту».

Ця особливість не відмінює основної функції будь-якого журналістського тексту, в тому числі художньо-публіцистичного – інформування, формування громадської думки, вплив на свідомість суспільства. Публіцистика «інформує, тлумачить, пояснює, зіставляє, формує й керує соціальними процесами, але робить це по-своєму» [11].

Художня публіцистика характеризується емоційністю, високим рівнем переконання через образність, містить «несподіваний ракурс бачення проблеми, новизну думки, нестандартність мислення аж до парадоксальності; вміння висловлюватися точно, популярно й дохідливо, виразно, образно і бездоганно з точки зору мовлення» [11].

Після опрацювання публіцистичних матеріалів, читач має «перейти на бік автора», тобто погодитись із думкою останнього і прийняти його позицію. Ще однією особливістю публіцистики є базування на реальних фактах, а не на видумках чи вимислах як це є в художній літературі.

Корнєєв В.М., доктор наук із соціальних комунікацій, вважає, що «художня публіцистика сьогодні не актуальна і відживає своє» [13]. Причинами цього він називає прискорення споживання інформації та увага до економних за часом форматів, що дозволяють достатньо досягнути реальність для її оцінки та прийняття рішень. Тобто, «художня публіцистика стає історичним явищем, вивчення якого можливе і потрібне, але в нинішніх умовах – більше як форми відображення реальності в медіатекстах» [13].

На противагу Корнєєву, Желіховська Н.П. у їхній статті-дискусії, говорить, що публіцистика тримає свої позиції у світових, а головне – якісних медіа. «Сьогодні публіцистика надзвичайно затребувана також у форматі історій – як правило, це проблемні нариси про людей, їхні долі, ситуації та обставини в умовах війни ... публіцистика, як і якісна преса, має свою аудиторію. Це люди, які мислять стратегічно, розуміють відповідальність за наслідки, готові виділяти час для осмислення проблемного питання ... Завжди ті, хто читають книги (у нашому випадку публіцистику), будуть керувати тими, хто дивиться телевізор (споживає швидкий контент)» [13].

1.2 Загальна характеристика художньо-публіцистичних жанрів

Традиційно, художньо-публіцистичними жанрами є: *нарис, есе, замальовка, фейлетон, памфлет, оповідання*. Кожен дослідник має свій підхід до розподілу публіцистики на жанри: хтось відносить сюди ще життєву історію, епіграф, анекдот, легенду, епітафію, жарт, гру тощо [23]; деякі науковці всю публіцистику поділяють на інформаційно-публіцистичну, аналітично-публіцистичну та художньо-публіцистичну [7].

Охарактеризуємо кожен з традиційних жанрів, згаданих вище.

Нариси, здебільшого, за допомогою художніх засобів, розлого розповідають про подію, явище або особу, які були/є дійсними. Відповідно до описуваної події, нариси бувають портретними, подієвими, описовими, проблемними тощо. Багато дослідників вважають нарис центральним жанром художньої публіцистики. «Автор створює сюжет, розбудовує публіцистичний конфлікт, вдається до психологічного аналізу. Усе, що може наблизити героїв до читача, запліднити його авторським баченням подій і проблем, активно використовує нарисовець. Нарис споріднений з оповіданням і найближчий його родич. Часто нарисом називають оповідання, в основі якого лежить документальний сюжет» [8].

Замальовка включає в себе риси нарису, проте вона менша за обсягом. Як правило, журналісти в замальовці описують якусь одиничну подію, факт, свої враження від нього, переживання.

Есе – один з найпоширеніших жанрів художньо-публіцистичної журналістики. Основною особливістю та впізнаваною ознакою есе є відсутність сюжету як такого. Автор передає потік думок, який стосується певної проблеми, події, явища в суспільстві у цьому матеріалі.

Жанровими ознаками есе є:

1. Індивідуальний підхід до мотивації, сприйняття і подання теми, що дозволяє побачити знайоме по-новому.
2. Унікальний спосіб представлення теми через асоціативно-емоційну основу.
3. Здатність виходити на загальнокультурний контекст завдяки фоновим

знанням читача.

4. Невимушений потік мовлення.

5. Висока модальність тексту як відображення суб'єктивності і авторських особливостей [4].

«Предметом аналізу в жанрі есе виступає весь світ, матеріал для роздумів автора може бути найрізноманітнішим (конкретна життєва обставина, газетна публікація, світлина, художній фільм, спектакль, виставка, інформаційне повідомлення тощо), вибір сюжету залежить винятково від автора, і завдання твору» [6].

Саме в есе можна максимально прослідкувати авторське «я», адже цей жанр якраз призначений для того, щоб показати журналіста не лише як професіонала, але й як просту людину із своїми не/вподобаннями. «В есе поєднуються: буттєва вірогідність, що йде від щоденника, розумова узагальненість, що йде від філософії, образна конкретність і пластичність, що йде від літератури» [4].

Добір фактів, вдале оперування ними, чітке та конкретне ставлення автора до них – це те, що робить есе журналістським жанром. «В есе поєднуються епохи й долі, філософські думки й буденні справи, події, факти, жорстко підкорені коментарійному рухові думки. Нічого не говориться «просто так», немає «прохідних» фраз, усе має смисл реальний і філософський. Факти автор одбирає ретельно, розглядає їх, повертаючи, всебічно» [4].

Фейлетон – сатиричний жанр, що розкриває комічну суть негативних фактів і явищ. За найпоширенішою класифікацією, фейлетони бувають документальними та проблемними. Будь-який фейлетон певною мірою базується на реальних фактах, і кожен фейлетон повинен бути проблемним [22].

«Памфлет» (від гр. *proti* і *phlego* – все палю) – сатиричний, гостровикривальний твір, у якому розвінчуються суспільно небезпечні явища, розрахований на ідейне знищення об'єкту критики». Цей жанр є дієвим засобом протидії реакційним, антинауковим суспільним концепціям, небажаній ідеології та практикам [22].

Отже, художньо-публіцистичні жанри є важливою групою журналістських

текстів, які завдяки своїй легшій побудові та поданні інформації можуть популяризувати, роз'яснювати та викривати певні теми суспільства. Незважаючи на те, що деякі жанри втрачають свою популярність серед медіа, деякі нарощують її серед вітчизняних журналістів. В час повномасштабного вторгнення, журналістам зі всього світу «є що сказати», тому багато хто вдається саме до художньої публіцистики.

РОЗДІЛ II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОДУКТУ

2.1 Обґрунтування інформаційного проєкту на основі аналізу медіаринку

Оскільки об'єктом дослідження обрано збірку авторських художньо-публіцистичних жанрів, нами було проаналізовано сучасний стан художньої публіцистики.

Варто сказати, що український медіапростір містить досить небагато подібних проєктів від журналістів чи медіа, проте одним з найяскравіших знайдених прикладів стала цифрова збірка (точніше дві її частини) «Рік великої війни очима Укрінформу».

Як вказано у матеріалі «Детектор медіа», «друга частина збірки містить найкращі, на думку членів редколегії, репортажі, інтерв'ю, статті і фотографії штатних і позаштатних кореспондентів національного агентства, які розповідають про колег-журналістів, які пішли воювати на фронт, про життя мирних людей під постійними обстрілами у прифронтових містах та селищах, про злочини росіян, а ще про тих, хто чекав на окупацію України і пристосувався до ворожої влади» [3].

Всі матеріали журналістів супроводжуються світлинами «дійових осіб» з їх справжніми емоціями та переживаннями. Дві частини цієї збірки виконані в однаковому дизайні та кольоровій палітрі. Є у вільному доступі.

Ще один знаковий приклад збірок матеріалів від українських журналістів створений, на жаль, після повномасштабного вторгнення. На відмінну від першої збірки, ця є фізичною книгою, накладом у 1000 екземплярів. Її назва – «Україна: 50 символів боротьби», випущена виданням Platfor.ma. Редакція цього медіа повідомляє: «У цій книзі – 50 історій. Кожна з них так чи інакше торкнулася всієї України. Якись підіймали бойовий дух, як-от Привид Києва чи маршрут крейсера «Москва». Інші веселили навіть в надскладних умовах повномасштабної війни – наприклад, тракторні війська чи стендапи в бомбосховищах. Були й ті, що вразили весь світ своєю трагічністю. Однак в будь-якому випадку ці 50 символів вже стали частиною нашої історії» [17].

Величезною перевагою, на наш погляд, є двомовність – кожен розворот має

свій англійський відповідник з ідентичною наповненістю (див. Додаток А).

Ще одним приладом збірок журналістських матеріалів є «Плинна праця» від ГО «Політична критика». По-перше, це цифрове видання у вільному доступі, по-друге, воно відрізняється від попередніх тим, що крім статей українських журналістів є ще переклади зарубіжних. «Ця збірка текстів та перекладів – своєрідний знімок світу праці, в якому робота, як гаряча лава, розтікається на все наше життя і, застигаючи, цементує нові нерівності. Окрім фіксації стану справ, у цій збірці ми намагались і зібрати думки про те, які форми опору таким змінам можливі» – говориться в анотації до видання [1].

Важливо сказати, що всі ці збірки не є подібними до нашої авторської. Жодна з цих видань не передбачає художньо-публіцистичні жанри, лише аналітичні, та, подекуди, інформаційні.

Звернімо увагу, що проаналізовано лише ті збірки матеріалів від українських журналістів, які вдалось відшукати.

Важливою рисою, яка відрізняє нашу збірку від інших, є саме художньо-публіцистичне наповнення, де автор розкриває суто особисту думку та спогади. Також відмінним, на нашу думку, є художнє оформлення, яке більше схоже на видання художньої літератури, ніж журналістські матеріали. Тож наша збірка є унікальною на медіапросторі України.

Ця збірка може існувати без продовження, проте за бажанням автора чи успіхом видання може стати серійним. Видання створене виключно українською мовою. В матеріалах можна прослідкувати «живу мову» – вживання перекошеної російської та суржику. Це зроблено для того, щоб ще більше підкреслити емоційність мовця чи з метою іронії.

Назва збірки – «the TRUth». Як зазначено на форзаці видання, «the truth (з англ. – правда), що означає правду, яку бояться прийняти/висловити більшість людей. Ця збірка містить в собі факти, про які багато хто не задумується чи ігнорує їх.

2.2 Структура

Обраний формат авторської збірки – 60×84/32. Цей формат невеликої книги, яку зручно носити з собою, тож вважаємо, що цього достатньо для видання такого типу. Адже головна характеристика новоствореного видання – простота та лаконічність в оформленні, глибина і відвертість в наповненні.

Обсяг – 32 сторінки друкованого тексту, 10 з яких займають ілюстрації. Зауважимо, що така велика кількість ілюстрацій не є зайвими витратами, адже зображальний матеріал є величезною складовою гармонійності видання. Всі ці ілюстрації передають настрій та емоцію автора про подію, висвітлюють основну ідею матеріалу, що є одним із ключових моментів під час підготовки видання такої тематики.

Збірка умовно поділена на дві частини: «the BEGINning» (початок) і «the REALity» (реальність). Перша частина містить в собі великий матеріал – нарис, який описує спогади автора про перші дні великої війни. Ця назва була обрана якраз для того, щоб відділити цей матеріал від інших, бо він вводить читача у тему та настрій самого видання. Розгорнувши перший розворот, стає зрозуміло, про що йтиметься далі.

Друга частина «the REALity» (реальність) була названа саме так через безпосередній зміст наступних матеріалів – реальність життя під час війни, яка розгортається перед очима автора. Різко, але справедливо, авторка описує реальні факти та своє ставлення до них. Відтак, ця частина є більша за обсягом та містить декілька матеріалів (есе), які супроводжуються ілюстраціями.

2.3 Жанрова палітра

Оскільки сьогодні, на жаль, українська література має великий вибір матеріалів, присвячених російсько-українській війні, вибір жанрової палітри стає очевидним.

Переважаючим жанром художньої публіцистики у цій збірці стало есе. Перший, і найбільший матеріал є нарисом зі спогадами автора про перші дні повномасштабного вторгнення з детальним описом емоцій, стану автора та дій, здійсненні ним в той період часу.

Есе стало основним жанром через його простоту та невимушеність викладу. Саме це може посприяти більшій популярності видання, оскільки емоційність та легкість написання зацікавлюють читачів будь-якого віку. Автор через есе, опираючись на реальні факти і спостереження, описує свої почуття, переживання та ставлення до них.

Зважаючи на мовну ознаку цього видання, воно призначене для української аудиторії.

Як видно, частини цього видання названо англійською. Це пояснюється тим, що англійське звучання, на наш погляд, підходить більше, ніж їх українські відповідники. Вигляд їх назв саме англійською на сторінці теж є окрасою для розворотів збірки.

2.4 Зображальний матеріал

Зображальний матеріал є авторським. За допомогою допоміжних засобів було створено низку ілюстрацій в одній кольоровій гамі, які б смислово доповнювали журналістські матеріали. Деякий ілюстративний матеріал є особистими світлинами автора.

Обкладинку було оформлено у головному кольорі видання – червоному. Це пояснюється тим, що основний колір війни саме червоний, який є уособленням крові, горя і страждань. Для автора, простота та лаконічність – головна умова успіху, адже мінімалістичний дизайн часто є вирашним.

Зазначимо, що на обкладинці був використаний особливий графічний шрифт, який за написанням схожий на рукописний. Ця особливість підтверджує, що збірка схожа на щоденникові особисті записи автора. Основний шрифт також не є стандартним, проте із засічками для кращої читабельності тексту.

Все художнє оформлення спрямоване на те, щоб читачі відчували легкість та перейняли переживання автора під час ознайомлення із виданням. На нашу думку, кольорова гама додає емоційності та ще більше розкриває глибину текстів, а дібрані ілюстрації доповнюють їх та роблять цю збірку ще більш «про особисте». Саме інтимність розповідей додає інтриги та інтересу до авторського видання.

2.5 Авторська ідея

Ця збірка є унікальним на українському медійному просторі явищем. Як нам відомо, вітчизняні журналісти не вдавались до подібних форматів публікації своїх матеріалів, адже це є ресурсно-, енерго- та часозатратною процедурою.

Основна ідея цього проєкту – показати журналіста з іншої сторони, як особистість та людину із власними думками і переживаннями. Через певну строгість своєї професії, журналісти часто не можуть сказати те, що хочуть, адже є медійними особами. Цей проєкт покликаний якраз для того, щоб розділити роботу із особистим і сказати те, що неможливо озвучити просто так в ефірі радіо чи телебачення, на сторінках онлайн чи друкованих медіа.

Саме непоширеність такого формату може стати виграшним для журналістів, бо більша частина суспільства не знають їх праць та імен, вважаючи, що вони працюють «у тіні». Можливо це правда, але такі проєкти можуть відкрити особистості багатьох «прихованих» працівників медіа, які пишуть не лише «за стандартами і правилами», а й мають свою особисту думку у вільному форматі.

Як вже було сказано раніше, ця збірка може мати своє продовження, якщо матиме успіх. Одним із шляхів розвитку може бути ціла серія подібних збірок декількох журналістів, які матимуть бажання взяти участь у подібній ініціативі. Тож ця серія може бути оформлена однаково, але в різній кольоровій гамі як позначення різних особистостей та тем матеріалів журналістів.

2.6 Особливості аудиторії

Для визначення можливих перспектив розвитку та успішності проєкту, варто описати його цільову аудиторію. Вважаємо, що художньо-публіцистичні жанри можуть користуватись популярністю в широкому колі читачів.

Це видання може бути цікавим як для осіб жіночої статі, так і для чоловічої. Важливим пунктом визначення цільової аудиторії є віковий зріз. Знаємо, що тема війни актуальна для всіх українців, проте безпосередньо підняті теми можуть бути малозрозумілими для дітей віком до 16 років.

Всі свідомі українці, які мають критичне та творче мислення, можуть вподобати це видання. Дехто може погоджуватись із думкою автора, дехто навпаки – обурюватись через неї. Проте вважаємо, що це також можна вважати частиною успіху, адже саме публічне обговорення триматиме назву та автора видання «на слуху».

Підсумовуючи, зазначимо, що точне визначення цільової аудиторії майбутнього видання складає чи не найбільшу частину його успіху. Тож свідомі українці, які не/зможуть зрозуміти проблеми, підняті у збірці, є основною запорукою успіху авторського проєкту.

РОЗДІЛ III. ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ

Для втілення проєкту було використано низку програм та допоміжних засобів. По-перше, для найголовнішої частини підготовки видання – верстки – було використано програмне забезпечення Adobe InDesign та програму Canva для створення обкладинки.

По-друге, архівні світлини автора були зроблені на камеру Iphone 7 та оброблені в програмі Adobe Photoshop. Для створення окремих ілюстрацій також було використано Adobe Photoshop та графічний планшет HUION, який став допоміжним інструментом для малювання ілюстрацій.

Прогнозовані параметри друку збірки авторських художньо-публіцистичних матеріалів «the TRUth»:

- формат: 60×84/32 (цей формат не є типовим, але дуже зручний для того, щоб взяти кудись з собою);
- наклад: 2000 примірників;
- вартість: приблизно 350 грн за один примірник;
- папір: крейдований матовий;
- друк: офсетний (через найкращу якість друку ілюстрацій);
- кольорові зображення: передбачено.

Оскільки обраний формат видання не є дуже поширеним, вартість друку може відрізнятись від запланованого, тому, зауважимо, що це лише приблизний розрахунок загальної вартості видання.

ВИСНОВКИ

Український медіапростір потребує «живих» голосів журналістів, адже під час війни спостерігаємо велику кількість важких та серйозних матеріалів працівників медіа. Це втілюється в аналітичних та інформаційних жанрах, які обов'язково мають відповідати журналістським стандартам та правилам.

Відмінними від таких є художньо-публіцистичні жанри, які відрізняються простотою написання та великим суб'єктивізмом. Такі матеріали дозволяють журналісту передати своє «я» та емоції від подій і фактів, які переповнюють сьогодні українців.

Збірка авторських матеріалів художньо-публіцистичних жанрів, на наш погляд – чудовий варіант для журналістів «вилити душу» та популяризувати явища, які потребують розголосу. Есе та нариси є засобами для здійснення цієї цілі, тому що через художні засоби та простий виклад можна розповісти складне простими словами, підняти проблеми, які потребують вирішення. Тому саме такі жанри були обрані для збірки авторських матеріалів художньо-публіцистичних жанрів «the TRUth».

Ця збірка – голос простої українки, якій випало бути журналісткою, про життя під час війни. В нарисі «Ранок, який пробудив щось більше, як тіло» описано переживання авторки під час перших днів війни. Есе, які є основним жанром цього видання, розповідають факти, які спостерігаємо просто зараз, під час російсько-української війни. Ці факти є проблемами, які часто стосуються не тільки українців, а й всього людства. Теми про Бога, людину як його створіння, молитву є вічними, а проблеми військових, які жертвуються життям заради нас є нагальними. Авторка звертає увагу суспільства на те, що часто ігнорують або просто не помічають. Це – основне призначення цієї збірки.

Тож були підібрані всі поліграфічні характеристики, які необхідні для друку видання, і враховано журналістські правила, необхідні для написання матеріалів. Це є основоположними критеріями, які повинні бути виконані при створенні власного видання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

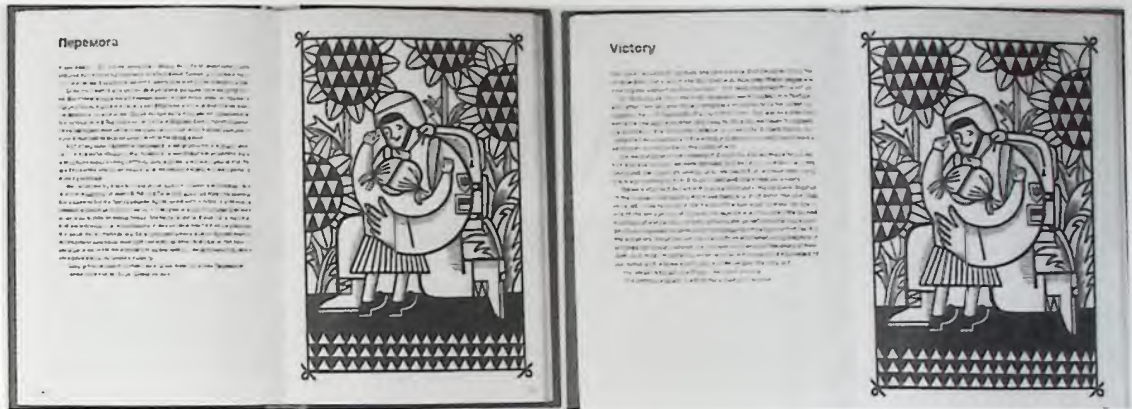
1. «Плинна праця» : збірка журналістських статей та перекладів / Терещенко У., Власенко П. та ін. URL: https://issuu.com/maria.boiko.designer/docs/liquid-labour-zbirka#google_vignette (дата звернення 25.03.2024)
2. «Україна: 50 символів боротьби» : веб-сайт. URL: <https://mybookshelf.com.ua/ukraina-50-simvoliv-borotbi> (дата звернення 25.03.2024)
3. «Укрінформ» випустив другу частину збірки журналістських матеріалів «Рік великої війни» : веб-сайт. URL: <https://detector.media/community/article/209341/2023-03-24-ukrinform-vypustyv-drugu-chastynu-zbirky-zhurnalisttskykh-materialiv-rik-velykoi-viyny/> (дата звернення 24.03.2024)
4. Балаклицький. М. А. Есе як художньо-публіцистичний жанр : навчально-методичний посібник для студентів зі спеціальності «Журналістика». Х.: ХНУ імені В.Н.Каразіна, 2007. 74 с.
5. Башманівський В. І., Василенко К. С. Вступ до спеціальності: навчально-методичний посібник. Житомир: вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2024. 78 с.
6. Гарачковська О. Есе в художній публіцистиці: нові стильові конструкції. Український Інформаційний Простір. Число 10, 2022.
7. Грищенко О. Основи теорії журналістської діяльності / О. Грищенко, Г. Кривошеєв, В. Шкляр. К. : Міжнар. Інститут лінгвістики і права, 2000. 205 с.
8. Загальна жанрологія і журналістика : веб-сайт. URL: https://web.archive.org/web/20160630163056/http://pidruchniki.com/19240701/zhurnalistika/zagalna_zhanrologiya_zhurnalistika (дата звернення 25.03.2024)
9. Здоровега В. Й. У майстерні публіциста. Проблеми теорії, психології публіцистичної майстерності. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 1969, 180 с. 5.
10. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості: підручник. 2-ге вид., перероб. і допов. Львів: ПАІС, 2004. 268 с.
11. Калантаєвська Г. П. Історія публіцистики : навчальний посібник. Суми : Сумський державний університет, 2018. 238 с.

12. Карпенко В. Журналістська творчість. Теоретично-методичні та практичні засади : підручник. К. : Університет «Україна», 2012. 164 с.
13. Корнєєв В., Желіковська Н. Сучасна художня публіцистика. Стаття-дискусія. *Scientific Notes of Institute of Journalism*, Т. 1 (82) 2023.
14. Лазебник Ю. А. Публіцистика в літературі. Літературно-критичне дослідження. Київ : Радянський письменник, 1971. 320 с. 6.
15. Матіяш Б. Щось на кшталт есеїстки. *Критика*, число 5 (91), 2005. с. 27–31
16. Партико З. Загальне редагування: нормативні основи: навч. посібн. Л.: Афіша, 2001. 416 с.
17. Патрон, «Москва» і бавовна: Platfor.ma випустила книгу про 50 головних символів боротьби України проти агресора : веб-сайт. URL: <https://detector.media/infospace/article/207980/2023-02-14-patron-moskva-i-bavovna-platforma-vypustyla-knygu-pro-50-golovnykh-symvoliv-borotby-ukrainy-proty-agresora/> (дата звернення 24.03.2024)
18. Прилюк Д. М. Публіцистична творчість як пізнавальна діяльність. *Філософська думка*. 1973. № 2. С. 47–55.
19. Публіцистика як своєрідний тип творчості : веб-сайт. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/journalism/25661/> (дата звернення 25.03.2024)
20. Різун В. Літературне редагування / В.В. Різун. К. : Либідь, 1996. 234 с.
21. Різун В. Нарис з історії та теорії українського журналістикознавства : монографія / В.В. Різун, Т.А. Трачук. К. : Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2005. 232 с.
22. Сатиричні жанри: веб-сайт. URL: <https://www.ukrlib.com.ua/referats/printit.php?tid=12459> (дата звернення 25.03.2024)
23. Сніжко О. Жанрова система публіцистичних текстів. *Науковий вісник Ужгородського університету. Філологія. Соціальні комунікації*. Випуск 26, 2011.
24. Тимошик, М. С. Книга для автора, редактора, видавця. К.: Наша культура, 2010.
25. Шевченко В. Е. Художньо-технічне редагування : тексти лекцій для

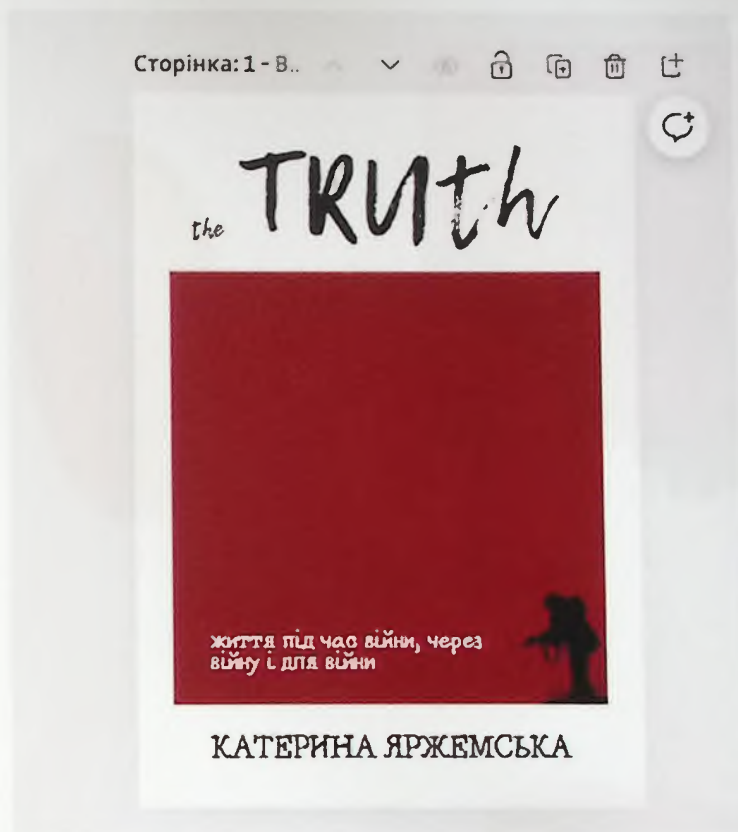
студентів відділення «Видавнича справа та редагування». К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2005. 254 с.

ДОДАТКИ

ДОДАТОК А. Паралельні розвороти видання «Україна: 50 символів боротьби»

ДОДАТОК Б. Розробка обкладинки в програмі Canva

ДОДАТОК В. Приклади деяких ілюстрацій, розроблених для збірки

